

ствовани (въ докрѣ то), и пжани съ Дх҃а ст҃аго и съ премѣдрость, който ще да поставиме на тѣа слѣжка:

4 Я нѣе ще да ѡстанеме въ молитвата и въ слѣгѣваніе то на-слово то (Бж҃іе).

5 И оугѣдно кидѣ това слово предѣ сичко то сокраніе: и изкараха Стефана, който кѣше пжленъ съ Дх҃а ст҃аго и съ вѣра, и Філіппа, и Прохора, и Никанора, и Тимона, и Пармена, и Николѣа Антиохійскаго, който кѣше станалъ ѡ пѣзвѣчникъ Евреинъ.

6 Който поставиша предѣ апѡстолы те: и катѡ се помолѣха, тѣриша си на нѣхъ ржцѣ те.

7 И слово то Бж҃іе растѣше и оумножавашесе число то на-оученицы те во Иерусалимъ весьма много: и многое множество ѡ свѣщенницы те се покорѣваха на вѣра та.

8 Я Стефанъ, понѣже кѣше пжленъ съ вѣра и со сила, правѣше голѣми чѣдеса и знаменіа въ народатъ.

9 И повдигнахасе нѣкои ѡ соборище то (коѣто се нариче) Ливертинско и Квиринейско и Александерско, и ѡ ѡнѣа който кѣха ѡ Килікіа и ѡ Асія, и препирахасе со Стефана:

10 Окаче не можеха да се сопротѣзатъ на премѣдрость тѣа и на дѣхатъ, съ който говорѣше.

11 Тогѣва наговорѣха нѣкои челоѣтѣцы, който говорѣха. Защо го чѣхѣме че дѣма хѣланы дѣмы на Мѡѡсеѣа и на Бг҃а.

12 И повдигнаха народатъ и старѣйшины те и книжници те, и спѣснахасе та го гравнаха, и доведѡха го на соборище то.

13 И представѣхѣа лжжливѣ свидѣтели, който говорѣха: тѡа челоѣкъ не престѣнѣва да дѣма словеса хѣланы на това стѡбе мѣсто и на законатъ.

14 Защото го чѣхѣме да говори, че тѡа Исѣсъ Назарей ще да разѣвали това мѣсто, и ще да измѣни ѡѡвѣчѣи те, който ни предѣде Мѡѡсеѣи.

15 И сички те който седѣха въ соборище то погляднаха на него, и видѣха лицѣ то мѣ катѡ лицѣ Аггаско.

ГЛАВА 3.

А архіереѣа та мѣ рече: така ли са тѣа (работы);

2 Я тѡй рече: мѣжѣ братіе и отцы, послѣшайте: Бг҃ъ на-слава та пѣвѣсе отцѣ нашѣмѣ Авраамѣ когѣто кѣше въ Месопотаміа, доклѣ тоѣше